

TJ Klune
Eventyrhuset
413 sider
Memoris

En lækkerbid af en fantasyroman. Et hus er i overført betydning indenfor personlig udvikling jo i virkeligheden ens egen personlighed og det fundament, man står på. Og læser man bogen ud fra det synspunkt, får man mere end smæk for skillingen. Der er masser af søde og charmerende figurer i fortællingen, og alt imens man læser, så passerer minderne nærmest revue om, hvor man selv var på det tidspunkt, hvor figuren var der og der og så og så gammel. Bogen handler om Linus, der skal inspicere et børnehjem for børn med magiske evner. Hans personlighed er temmelig anonym og mindre end hverdagsagtig, den diametrale modsætning til, hvad man kan komme ud for i fantasy.

Han er nogenlunde vant til børnehjem, men nu skal han altså ud på en lille ø for at inspicere et børnehjem for særligt farlige børn. Og så kan det nok være, der venter den grå embedsmand overraskelser.

Og som vi følger hovedpersonens overvejelser om, hvorvidt han efter mødet med alt det nye, lever det rigtige liv, så får man som læser godt fat i sig selv og egne spekulationer om, hvorvidt vi er på den rigtige vej.

En fantasy med masser af sidegevinster til læseren, som også får en på opleveren.

